

[Niels Hølvæg Petersen.]

i administrationen betyde, at man ligesom kan få et bedre overblik over, hvilke andre muligheder der forefindes.

Hr. Ivar Nørgaard spurgte mere principielt i sin indledning, om der var mulighed for, at folketinget blev mere direkte indblandet, når der var tale om at gennemføre rationaliseringer, som var anbefalet af de statslige rationaliseringsorganer. Jeg vil på forhånd mene, at det er noget vanskeligt for folketinget at begynde at give særlig mange gode råd i spørgsmål som disse. Det vil for medlemmer i denne sal i hvert fald være vanskeligt ganske nøje at vurdere den helt konkrete tilrettelæggelse af en administration, hvis det kun skal ske på basis af en redegørelse. Skulle folketinget til at blande sig mere i dette, måtte det afgjort forudsætte en mulighed for at stille spørgsmål og gå i dybden med forskellige problemer. Jeg tror, folketinget står sig ved at holde på, at det er dets opgave at påpege mangler i den offentlige administration, rejse kritik, være en vagthund over for den til enhver tid siddende regering. Jeg er ikke så sikker på, at det naturligt falder inden for folketingets ekspertise at gå meget i detaljer med hensyn til den konkrete tilrettelæggelse af rationaliseringsforanstaltninger. Jeg har mine tvivl derom.

Ømann: Det, vi behandler i dag, er vel at betragte som regeringens aflad for den administrative skandale, som man diskuterede i foråret omkring kildeskattehuset. Jeg må sige, at den mønt, der her klinger i kisten, er lidt fattig. Nu står kildeskattehuset der, og det står godt. Vi kan i hvert fald konstatere, at selv store statslige byggeopgaver kan gennemføres på langt kortere tid, end sædvanligt er for offentligt byggeri, og også på en kvalitetsmæssig forsvarlig måde.

Men sammenligningen med den tekniske indsats, som jeg synes byggefirmaet fortjener ros for, men som det så sandelig også har forlangt sig betalt for, får den administrative og organisatoriske indsats forud for byggeriet til at fremtræde desto mere paradisk. To ministerier var i oprør, og tre ministre var involveret; der var politisk krise, og et stort antal højt betalte embedsmænd samt et efterfølgende under-

søgelsesudvalg spildte en masse tid og penge. Det var hovedindtrykket under debatten i maj, at noget sådant måtte kunne gøres enklere; det kunne alt i alt være ordnet af én mand med tilstrækkelig indsigt.

Ved sin egen afværgedagsorden, som skulle forhindre en tilbunds gående placering af ansvaret, lovede regeringen bod og bedring og nye retningslinjer for den slags sager. Dem har vi altså nu, og de falder i to afsnit: lokaleadministrationen og det langt vidererækkende spørgsmål om statens byggeadministration.

Hvad det første område, lokaleadministrationen, angår, er det min opfattelse, at regeringen i hovedsagen har draget de rette konklusioner af kildeskattehussagen. Man har lykkeligt undgået statsministerens letsindigt udtalte tanker om at splitte denne opgave op — en opgave, der jo i sin natur er central. Man har altså placeret lokaleanskaffelser og administration af lokaler ét centralt sted, som skal være et direktorat; slotsforvaltningerne har man slået sammen, man vil levere vederlagsfrit til styrelserne uden kinesisk refusion, og man siger, at man oven i købet vil til at planlægge. Hvis man så også iværksætter alt det, som man her siger man vil, må vi vel sige, at på dette område er alt godt.

Det andet område, statens byggeri, hører imidlertid nøje sammen med lokalespørgsmålet, for så vidt som man må bygge eller købe, hvis man ikke kan leje. Uanset hvilken politik man ønsker at føre på dette område, er det offentlige pisket til selv at forestå en række meget store byggeopgaver i de kommende år, og jeg må derfor sige, at den løsning, som er foreslået på dette felt, er mildest talt utilfredsstillende og ude af takt med de tekniske muligheder og samfundsforholdene.

Medens man trods forslag om det modsatte i første omgang valgte en centraliseret løsning af lokalespørgsmålet, vælger man en atomiseret og opsplittende løsning på byggeområdet. Man vil ganske vist — men det argumenteres der ikke yderligere for — cementere socialministeriets og undervisningsministeriets byggeadministrationer, man vil give dem større selvstændigt råderum hver for sig. Det vil man gøre, til trods for at deres opgaver er af uhyre beslægtet